

възбуждали противъ тѣхъ оппозицията въ събранието. Но отъ Петербургъ имъ дали да разбиратъ, че не считатъ извършена миссията на генералитѣ Соболева и Каулбарса. Трѣбвало да се дръпнатъ, както се оказало, Начовичъ и Грековъ.

Раздразнени, тий продължавали да се борятъ съ по голѣма необузданностъ, отколкото другий пѣкой пжтъ. Тѣ дошло до това, че направили съюзъ съ либералитѣ, за да накаратъ русситѣ да си идатъ: въ сжщото врѣме и княза избѣгвалъ да се срѣща съ министритѣ — русси.

Тогава Россия разбрала, че тя отива по кривъ пжтъ, като благоприятствова на реакцията, и русския консулъ Ионинъ принудилъ (въ августъ 1883 г.) князь Александра да възстанови търновската конституция. Консерваторитѣ, като видѣли, че ще пропаднатъ, употребили всичкитѣ си усилия, за да се сближатъ съ либералитѣ. Цанковъ, който до вчера билъ заточенъ, изведнаждъ станалъ распоредителъ на сждбинитѣ. Той приелъ властта, която му прѣдложилъ княза, но съ условие, че вече нѣма да се уклонява отъ конституционния пжтъ.

Русскитѣ генерали Каулбарсъ и Соболевъ дали отставка и оставили Софiя. Консерваторитѣ, които сами ги викаха, открито ржкоплескали на тѣхното отивание, а пжкъ радикалитѣ показвали къмъ тѣхъ най шумни симпатии.

Россия изразила своето неудоволствие, като повикала двамата адютанти на княза, даже безъ да му извѣсти за това.

Княза отъ своя страна уволнилъ отъ свитата си всички русски офицери, които биле останали и повикалъ българскитѣ офицери, които се учили въ Петербургъ и биле 31 человекъ. За поправение на отношенията билъ испратенъ въ Петербургъ человекъ, който е създаденъ да прѣдстави най добръ България, — Марко Балабановъ. Той билъ приетъ прѣвѣсно въ Петербургъ и съглашението станало. Испратили полковника Каулбарса и било рѣшено, че русскитѣ офицери въ България ще управляватъ исклучително военнитѣ дѣла. Въ общото билъ достигнатъ важенъ резултатъ: подобно на источна Румелия,